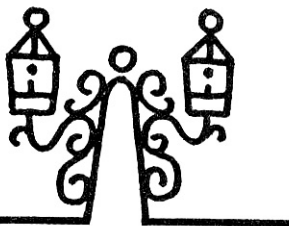

Panu

Runebergin päivänä

Kirjoitan tätä post festum, juhlan jälkeen. Tuli nimittäin pitkästä aikaa juhlituksi Runebergiä muutenkin kuin maistelemalla Panuttaren mainioita Runebergin torttuja! Katsoin helmikuun 5:ntenä TV:stä ruotsinkielisen viihde-toimituksen hauskan Kunnoit-tavasti J. L. Runeberg ja kuuntelin illan lopuksi radiosta Hannu Taanilan suunnitteleman ja juontaman Teit isäin astumaan.

Ruotsinkielisten "Ruuneperi", olisikohan sopimatonta nimittää sitä hupailuksi, oli niin vauhdikas ja hauska, että se kesti jopa Jörn Donnerin esiintymisen. Tätä Donneria ei kyllä pitäisi päästää kuvaruutuun, riittäisi, jos hänen annettaisiin joskus puhua ääniradiossa. Pelkään aina saavani syyhyh, kun katselen tämän puolueettoman porvarillisen vasemmistolaisen maisterin esiintymistä, enkä katsokaan, jos ei ole pakko, niin kuin Runebergin iltana.

Tämä Runeberg-esitys oli

vallan toista kuin vuosi sitten esitetty näytelmä Runebergistä. Fredrika oli niin ihastuttavan pirteä, että ei kyllä yhtään epäillyt, etteikö Runeberg rakastanut häntä intohimoisesti, ja Johan Ludvigin kaikin puolin erinomaisen kunnoitettavasti vietyyn osaan oli löytynyt tyyppinä vallan mainio mies, joka kaiken lisäksi oli esikuvansa näköinen. Näiden rinnalle ellei edellekin kohosi porvoolaisten oman nykyrunoilijan Lars Huldenin suoritus. Hänen ja Runebergin kohtausta esitettiin loistavasti, ja Hulden oli niin aito nuori runoilija professori-sedän edessä, että täysin eläydyin kuvitteluun, että tällainen kohtausta todella oli tapahtunut kunnoitettavan JLR:n eläessä.

Ääniradion Oulusta lähettämä Teit isäin astumaan onnistui sekini oikein hyvin. Professori Pertti Karkama, joka kuulemma on pitänyt luentosarjan Runebergistä, antoi parin lähetysneljänneksen aikana aikakin minulle paljon uutta

tietoa samalla kun palautti mieleen jo unohtumaan päässeitä asioita. Hannu Taanila oli terhakkana kuin aina, kyse- li terävästi ja ärsyttävästi ja yritti tietysti tapansa mukaan myös johdatella, mutta Oulun professori pysyi tyyneenä kuin viilipyytty ja vastasi kaikkiin kyselyihin ja uteluihin niin asiallisesti, että siinäpä ei ollut nokan koputtamista. Ja kun Taanila lähti liian liukkaasti esittämään omiaan, huomautti Karkama rauhallisesti, että tuo nyt oli vähän yksinkertaisesti sanottu.

Hannu Taanila ei saanut Pertti Karkamaa kiihtymään edes "Vänrikeilla", vaikka keskustelusta selvisikin, ettei Karkama kirjallisuustaitena aseta "Vänrikkejä" sellaise- naan, kokonaisuutena, Runebergin tuotannon kärkeen. Kärkisijan hän antaa 1820- ja 30-lukujen lyriikalle, rällle nuoren Runebergin proosakirjoituksille ja eepillisille runoelmille Hirvenhihtäjät ja Kuningas Fjalar. Taanilan kysymykseen, kannattaako ruveta lukemaan Runebergiä, vastasi Karkama vakuuttavasti: "Kyllä, ehdottomasti kannattaa. Onhan hän Suomen kansallisen runoilija."

Tämän keskustelun lomaan sovitettujen nauhoitukset Porvoosta, pääjuhlapaikalta, täydensivät onnistuneesti hyvää ja asiallista ohjelma-numeroa joka päättyi kehofutukseen: "Teit isäin astumaan!".